

TYGODNIK PARAFII PW. CHRYSYSTUSA DOBREGO PASTERZA W POZNANIU NA OGRODACH
XIII NIEDZIELA ZWYKŁA 26.06.2022 - Numer 26/2022 (1126)

Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001

Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.

Komentarz Dobrej Nowiny

Samaria - kraj, w którym nieco odmiennie wierzono w Boga Jahwe, kraj Żydom niechętny, z resztą z wzajemnością. Kiedy uczniowie Pana Jezusa zbliżyli się do samarytańskiego miasta, w poszukiwaniu noclegu dla swojego Mistrza, nie pozwolono im się zatrzymać. Gorliwi uczniowie, zapytali „Panie, czy chcesz, byśmy powiedzieli: Niech ogień spadnie z nieba i pochłonie ich?” Pan Jezus im na to nie pozwolił. Czy Samarytanie wiedzieli Kogo odrzucając? Oni nie widzieli w Panu Jezusie Boga, widzieli jedynie pobożnego rabina otoczonego grupką swoich uczniów, zmierzającego do Jerozolimy. Czy zawsze odrzucenie Kościoła jest świadomym odrzuceniem Pana Boga? A może

wynika z niezrozumienia, z zatrzymywania się na zewnętrznych elementach, które drażnią, które bolą, które trudno zrozumieć. Jak zauważył Benedykt XVI Kościół przypomina „okna z witrażami przez które do środka dostaje się mistyczne światło. Widziane z zewnątrz okna te wydają się mroczne, ciężkie, wręcz ponure. Kiedy jednak wejdzie się do kościoła, ożywają one niespodziewanie; odbijając przechodzące przez nie światło, ukazują cały swój splendor. (...) Dopiero od środka, dzięki doświadczeniu wiary i życia Kościoła, widzimy Kościół taki, jakim jest rzeczywistość: zatopiony w lasce, promieniejący urodą, przyozdobiony rozlicznymi darami Ducha.” Ale ani sąd, ani potępienie, ani rzucanie gromów nie należy do nas. To Pan Bóg jest Sędzią sprawiedliwym. Naszym zadaniem jest opowiadać swoim życiem Ewangelię w taki sposób, aby ci, których spotkamy na swojej drodze odważyli się wejść z nami do środka.

Justyna Zienkowicz

EWANGELIA (Łk 9, 51-62)

Trzeba porzucić wszystko, aby iść za Jezusem

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Gdy dopełniały się dni wzięcia Jezusa z tego świata, postanowił udać się do Jerozalem, i wysłał przed sobą posłańców. Ci wybrali się w drogę i weszli do pewnego miasteczka samarytańskiego, by przygotować Mu pobyt. Nie przyjęto Go jednak, ponieważ zmierzał do Jerozalem. Widząc to, uczniowie Jakub i Jan rzekli: «Panie, czy chcesz, byśmy powiedzieli: Niech ogień spadnie z nieba i pochłonie ich?» Lecz On, odwróciwszy się, zgromił ich. I udali się do innego miasteczka. A gdy szli drogą, ktoś powiedział do Niego: «Pójdę za Tobą, dokądkolwiek się udasz». Jezus mu odpowiedział: «Lisy mają nory i ptaki podniebne – gniazda, lecz Syn Człowieczy nie ma miejsca, gdzie by głowę mógł położyć». Do innego rzekł: «Pójdź za Mną». Ten zaś odpowiedział: «Panie, pozwól mi najpierw pójść pogrzebać mojego ojca». Odparł mu: «Zostaw umarłym grzebanie ich umarłych, a ty idź i głos królestwo Boże». Jeszcze inny rzekł: «Panie, chcę pójść za Tobą, ale pozwól mi najpierw pożegnać się z moimi w domu». Jezus mu odpowiedział: «Ktokolwiek przykłada rękę do pługa, a wstecz się ogląda, nie nadaje się do królestwa Bożego».

Myśli na każdy dzień

27.06.

„Najświętsza Maryja Panna jest miłościwa Pocieszycielką w tak licznych boleściach fizycznych i moralnych, które gnębią i dręczą ludzkość. Ona zna nasze bóle i nasze utrapienia, ponieważ Ona również cierpiała od Betlejem po Kalwarię.”

św. Jan Paweł II

28.06.

„Najkorzystniejszy wpływ na religijno-obyczajowe wychowanie dzieci wywiera Komunia św., a nawet już samo przygotowanie do niej. (...) Dzień Pierwszej Komunii stanie się dla dziecka, które pouczono o świętości Sakramentu i ćwiczone w cnotach potrzebnych do godnego przyjęcia, tj. wierze, nadziei, miłości i pragnieniu - najpiękniejszym dniem w życiu: szczęście, jakiego dziecko zakosztuje w tym dniu, rozleje swoją słodycz na całe jego życie; wspomnienie tego dnia uchroni je może nieraz od upadku lub zawróci z drogi występku na drogę cnoty.”

św. Zygmunt Gorazdowski

29.06.

„Święci Piotr i Paweł nie żyli dla

siebie i nie umarli dla siebie, lecz dla Tego, który za nich umarł, albo raczej żyli i umarli za nas, a dla Jego chwały.

Zostawili nam swe życie, swą śmierć, swą naukę. Są naszymi mistrzami.”

św. Bernard z Clairvaux

30.06.

„Im bliżej ktoś jest Boga, tym więcej kocha ludzi.”

bl. Elżbieta od Trójcy Przenajświętszej

1.07.

„Naśladuj, co widzisz dobrego u innych.”

św. Maksymilian Kolbe

2.07.

„Kto kocha brata swego - spokojne jest jego serce, brat, który nienawidzi, ogarnięty jest zawsze niepokojem.”

św. Bernard z Nursji

3.07.

„Dobre serce jest zawsze silne; cierpiał chowa swoje łzy i pociesza się, poświęcając się dla bliźniego i dla Boga.”

św. Ojciec Pio

Eliaszem, powiedział: «Pozwól mi ucałować mego ojca i moją matkę, abym potem poszedł za tobą». On mu odpowiedział: «Idź i wracaj, bo po co ci to uczyniłem?» Wtedy powrócił do niego i zaraz wziął parę wołów, złożył je na ofiarę, a na jarzmie wołów ugotował ich mięso oraz dał ludziom, aby zjedli. Następnie zabrał się i poszedłszy za Eliaszem, stał się jego sługą.

PSALM RESPONSORYJNY Ps 16 (15), 1b-2a i 5. 7-8. 9-10. 11 (R.: por. 5a)

Refren: Pan mym dziedzictwem, moim przeznaczeniem.

Zachowaj mnie, Boże, bo chronię się do Ciebie, *
mówię do Pana: «Ty jesteś Panem moim».
Pan moim dziedzictwem i przeznaczeniem, *
to On mój los zabezpiecza.

Refren.

Błogosławię Pana, który dał mi rozsądek, *
bo serce napomina mnie nawet nocą.
Zawsze stawiam sobie Pana przed oczy, *
On jest po mojej prawicy, nic mną nie zachwieje.

Refren.

Dlatego cieszy się moje serce i dusza raduje, *
a ciało moje będzie spoczywać bezpiecznie,
bo w kraju zmarłych duszy mej nie zostawisz *
i nie dopuścisz, bym pozostał w grobie.

Refren.

Ty ścieżkę życia mi ukazesz, *
pełnię radości przy Tobie
i wieczne szczęście *
po Twojej prawicy.

Refren.

DRUGIE CZYTANIE Ga 5, 1. 13-18

Postępowanie według ducha daje wolność

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Galatów

Bracia: Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. A zatem trwajcie w niej i nie poddawajcie się na nowo pod jarzmo niewoli! Wy zatem, bracia, powołani zostaliście do wolności. Tylko nie bierzcie tej wolności jako zachęty do hołdowania ciału, wręcz przeciwnie, miłością ożywni służcie sobie wzajemnie. Bo całe Prawo wypełnia się w tym jednym nakazie: «Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego». A jeśli u was jeden drugiego kąsa i pożera, baczcie, byście się wzajemnie nie zjedli. Oto, czego uczyć: postępujcie według ducha, a nie spełnicie pożądania ciała. Ciało bowiem do czego innego dąży niż duch, a duch do czego innego niż ciało, i stąd nie ma między nimi zgody, tak że nie czynicie tego, co chcecie. Jeśli jednak pozwolicie się prowadzić duchowi, nie będziecie podlegać Prawu.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ 1 Sm 3, 9d; J 6, 68c

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Mów, Panie, bo sługa Twój słucha.

Ty masz słowa życia wiecznego.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Czytania na każdy dzień

Poniedziałek: Am 2, 6-10. 13-16; Mt 8, 18-22

Wtorek: Am 3, 1-8; 4, 11-12; Mt 8, 23-27

Środa: Dz 12, 1-11; 2 Tm 4, 6-9. 16-18; Mt 16, 13-19

Czwartek: Am 7, 10-17; Mt 9, 1-8

Piątek: Am 8, 4-6. 9-12; Mt 9, 9-13

Sobota: Am 9, 11-15; Mt 9, 14-17

NIEDZIELA 26 czerwca 2022

PIERWSZE CZYTANIE 1 Kr1 19, 16b. 19-21

Powołanie Elizeusza

Czytanie z Pierwszej Księgi Królewskiej

Pan rzekł do Eliasza: «Elizeusza, syna Szafata z Abel-Mechola, namaścisz na proroka po tobie». Eliasz zszedł z góry i odnalazł Elizeusza, syna Szafata, orzącego: dwanaście par wołów przed nim, a on przy dwunastej. Wtedy Eliasz, podszedłszy do niego, zarzucił na niego swój płaszcz. Wówczas Elizeusz zostawił woły i pobiegłszy za

Przesłanie z Ukrainy

Miesięcznik „Słowo wśród nas” jest polską wersją amerykańskiego pisma „The Word Among Us”, które ma swoje edycje w wielu krajach całego świata. Nasza redakcja utrzymuje stały kontakt z redakcją wersji ukraińskiej, która jest wydawana w Charkowie na wschodzie Ukrainy. Irina Wołowitska, sekretarz odpowiedzialny „Słowa wśród nas” na Ukrainie przesłała nam emocjonalny „List do braci Polaków”. Przekazujemy go wszystkim naszym Czytelnikom, prosząc o modlitwę za Irinę, naszą ukraińską redakcję i wszystkich cierpiących z powodu wojny.

Niniejszy artykuł jest przedrukiem z miesięcznika „Słowo wśród nas”, maj 2022

Umiłowani w Chrystusie!

Póki jest moment względnej ciszy, prąd i Internet, chcę zwrócić się do was, moich drogich siostr i braci w wierze!

W ubiegłym roku minęło 30 lat od momentu, kiedy nawróciłam się z ateizmu do chrześcijaństwa i przyjąłam sakrament Chrztu świętego podczas pierwszej wielkanocnej Mszy świętej na dziedzińcu budynku kościoła katolickiego, cudem ocalałego za czasów komuny. Teraz jest to katedra pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny.

Tę przemianę wewnętrzną zawdzięczam Polakom i Polsce, która stała się dla mnie drugim krajem ojczystym, ponieważ podarowała mi wiarę. Tutaj pierwszy raz usłyszałam o Bogu, o Biblii, tu poznałam ludzi innego światopoglądu niż komunistyczny, radosnych i wolnych dzięki swojej wierze. Po spotkaniu z nimi w 1990 roku zaczęłam szukać prawdy, albowiem do 22. roku życia nie wiedziałam o istnieniu mego Stwórcy i kochającego Ojca niebieskiego, który cały czas szukał spotkania z moją duszą. Od tego momentu On sam mnie poprowadził. W 1991 roku w Charkowie władze oddały wierzącym budynek kościoła katolickiego, przyjechał ksiądz, powstała parafia... Oprócz wiary nauczyłam się od was fundamentu życia, jego trzech filarów, które można krótko określić: „Bóg, Honor, Ojczyzna”. Tutaj ważne jest każde słowo. Nie można wyrzucić żadnego z nich ani zmienić ich porządku. Moje nawrócenie zbiegło się z odzyskaniem niepodległości przez Ukrainę i te 30 lat mego nowego życia – już w wierze – mocno przeplatało się z życiem mego młodego kraju. Podzielię się kilkoma myślami z mego doświadczenia życiowego do nawrócenia i po nim.

Bóg – Bez Boga nie miałam sensu życia, nie wiedziałam skąd przyszedłam i dokąd idę, co mam robić w tym życiu, na jakich zasadach moralnych i innych się oprzeć. Było to szczególnie trudne po upadku komuny. Podobnie wyglądaliśmy wszyscy – my w ZSRR, dalecy od Boga. Byliśmy jak owce bez pasterza, a nasi przewodnicy jak ślepi, którzy prowadzą ślepych...

Honor – Godność człowieka jest nierozzerwalnie powiązana z Bogiem. Człowiek może mieć fizyczne wady czy upośledzenia, może być prostym albo szlachetnym, wykształconym czy nie bardzo, ale to wszystko nie ma wpływu i nie odbiera mu godności danej przez Ojca niebieskiego. Bez Boga pojęcie godności nie istnieje albo jest bardzo niejasne. Za ZSRR, kiedy zabrano Boga – zabrano nam godność. Byliśmy w większości szarą masą, w której pojedynczy człowiek nic nie znaczy. Ale okazało się, że każdy z nas jest dzieckiem Bożym

#SOLIDARNI Z UKRAINĄ

chcianym i kochanym, wolnym w swoich wyborach. Tylko wiedząc o tej osobistej miłości Boga do nas i doświadczając jej można dzielić się nią z bliźnimi. Ojczyzna – Każdy z nas ma swoją historię. Każdy urodził się w konkretnym miejscu i w konkretnym czasie, i jest związany z konkretnym kręgiem ludzi i konkretną społecznością. Ostatnie 30 lat, oderwani od wielkiej maszyny ZSRR, wzrastaliśmy jako naród ukraiński. Zachód niezależnej Ukrainy miał się wyleczyć i oczyścić z resztek nacjonalizmu, a wschód –

nabyć zdrowego patriotyzmu. Jasne, że to krótki czas. Ale po 2014 roku, w ciągu tych ośmiu lat, większość ludzi wybrała kierunek europejski, a nie rosyjski, który niestety okazał się przy obecnym rządzie Rosji powrotem do ZSRR – albo dokładniej mówiąc: cofaniem się. Ukraiński naród skosztowawszy nowego wina wolności już za nic nie chce wracać do niewoli duchowej w ZSRR. Narodowi wybranemu potrzeba było 40 lat wędrówki po pustyni, by zrzucić z siebie ślady niewoli egipskiej, widocznie w naszym przypadku ta wojna przyspieszy ten proces do lat 30.

Wierzmy, że Pan Bóg troszczy się o dobro każdego człowieka, każdego narodu, każdego państwa i całej kuli ziemskiej. Ta wojna – jak pęknięcie dużego wrzodu, który swoim gnojem chce zarazić wielu. Ale oczyszczająca walka narodu Ukrainy przy pomocy krajów Europy i innych ma oczyścić tę ranę, a nawrócenie ją zagoi. Matka Boża zapowiedziała w Fatimie, że dopóki Rosja się nie nawróci, dopóty na tym świecie nie będzie pokoju. I jak widzimy, tak właśnie jest. Także w Fatimie Matka Boża prosiła o oddanie Rosji Jej Niepokalanemu Sercu. Wtedy, w 1917 roku, do Rosji należała także Ukraina. Dlatego w dniu 20 marca 2014 roku w katedrze charkowskiej podczas sesji plenarnej Konferencji Episkopatu Ukrainy nastąpiło oddanie Ukrainy Niepokalanemu Sercu Maryi w duchu fatimskim. Charków rozżłościł szatana, który tak ciężko teraz się mści poprzez ludzi złej woli.

Nasza młoda Ukraina jak ten młodzieniec Dawid stanęła przeciwko Goliatowi. I jesteśmy gotowi stać do końca, bo pragnienie życia w duchu prawdy i prawdziwej wolności okazało się silniejsze od materializmu i tęsknoty za „garnkami z mięsem”, za którymi tęsknili na pustyni Izraelici.

Umiłowani, dziękuję wam za Boga, honor i uświadomienie, co to znaczy Ojczyzna, które podarowaliście mi swoim przykładem i przykładem waszych przodków. Kiedy na początku lat 90. dowiedziałam się o tragedii katyńskiej, byłam tak przerażona zbrodnią, którą uczyniło moje państwo, że zapragnęłam jako zadośćuczynienie iść pracować przy ekshumacji szczątków oficerów polskich i ucałować każdą czaszkę. I tak zrobiłam. Od dzieciństwa bałam się szkieletów i umarłych. Do tego momentu nawet nie byłam na żadnym pogrzebie. Ale Pan Bóg uwolnił mnie od tego lęku i pozwolił w lesie na skraju Charkowa uczestniczyć razem z ekipą polskich archeologów w odkryciu prawdy, schowanej pod ziemią ponad 50 lat. Teraz te groby są w niebezpieczeństwie, bo leżą wzdłuż trasy wiodącej z Rosji do Charkowa. Wiem, że te tysiące waszych milczących bohaterów nie milczą teraz w niebiosach. Proście ich o wstawiennictwo w sprawie zwycięstwa prawdy nad kłamstwem, miłości nad nienawiścią, przebaczenia nad pomstą. Matko Boża Katyńska, módl się za nami!

Te 30 lat wolności Ukrainy nie minęło na próżno. ZA NIC nie chcę wracać do radzieckiej przeszłości. Cieszę się że stoimy na progu nowej ery – ery Miłosierdzia i wolności ducha. Po tej wojnie nie tylko my, Rosja i Białoruś będą innymi, ale i cały świat. Po tej wojnie, wierzę, zatryumfuje Niepokalane Serce Maryi, a dla tego warto oddać życie. Mówię to szczerze bez żadnego patosu. Wsłuchuję się w swoje słowa i sama dziwię się, że mówi je ta, która do nawrócenia panicznie bała się śmierci.

„Zwycięstwo pochłonęło śmierć. (...) Bogu niech będą dzięki za to, że dał nam odnieść zwycięstwo przez Pana naszego Jezusa Chrystusa” (1 Kor 15, 54.57).

Charków 28.02.2022,

Irina Wołowitska

Dziewica konsekrowana, sekretarz odpowiedzialny pisma „Słowo wśród nas” w Ukrainie

W POLSCE I NA ŚWIECIE

NA ŚWIECIE

Papież na Dzień Ubogich: ubóstwo Chrystusa nas ubogaca

Do zastanowienia się nad tym, czy ubóstwo Jezusa Chrystusa jest naszym wiernym towarzyszem życia zachęcił Ojciec Święty w orędziu na obchodzony w przedostatnią niedzielę roku liturgicznego Świątoby Dzień Ubogich (po raz szósty). W tym roku przypada on 13 listopada, a jego hasłem są słowa zaczerpnięte z 2 Listu św. Pawła do Koryntian: „Chrystus dla was stał się ubogim” (por. 2 Kor 8,9).

Ojciec Święty podkreślił, że szczodrość w stosunku do ubogich znajduje swój głęboki fundament w decyzji Syna Bożego, który sam zechciał stać się ubogim. Zaznaczył, że wobec ubogich nie uprawia się retoryki, ale zakasuje się rękawy i realizuje się wiarę poprzez bezpośrednie zaangażowanie. Papież przestrzegł przed obojętnością wobec ubogich i zbytnim przywiązaniem do pieniądza, dodając, że nikt nie może się czuć zwolniony z troski o ubogich i o sprawiedliwość społeczną.

Franciszek zachęca Polaków do ożywienia wiary w Jezusa Eucharystycznego

Do ożywiania wiary w realną obecność Pana Jezusa w Eucharystii zachęcał papież Polaków podczas śródowej audiencji ogólnej (15.06.2022). Franciszek przypomniał o obchodzonej następnego dnia w Polsce uroczystości Bożego Ciała.

Oto słowa Ojca Świętego:

„Serdecznie pozdrawiam polskich pielgrzymów. Jutro obchodzimy Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa. Ten dzień przypomina nam o realnej obecności Boga w Eucharystii pod postacią chleba i wina. Niech koncerty uwielbienia, odbywające się w tym świątecznym dniu w waszym kraju, rozbudzają wiarę we wszystkich, abyśmy przyjmując Ciało i Krew Chrystusa, coraz głębiej doświadczali Jego miłości. Z serca wam błogosławie!”

Papież zaapelował o modlitwy i wsparcie dla Ukrainy

Na zakończenie audiencji ogólnej w Watykanie (15.06.2022) Ojciec Święty przypomniał, że od czterech miesięcy naród ukraiński przeżywa wojnę.

„Proszę nie zapominać o udręczonym narodzie ukraińskim, doświadczającym wojny. Nie przyzwyczajajmy się tak, jakby wojna była czymś odległym. Nasza pamięć, nasza miłość, nasze modlitwy, nasza pomoc niech zawsze będą blisko tego narodu, który przeżywa prawdziwe męczeństwo” – powiedział Franciszek.

Franciszek: Eucharystia nie tylko karmi, lecz także nasycza

„Kto z wiarą przyjmuje Ciało i Krew Chrystusa, nie tylko spożywa, ale zostaje nasycony” – powiedział Ojciec Święty w rozważaniu poprzedzającym niedzielną modlitwę „Anioł Pański” (19.06.2022). Papież nawią-

zał do obchodzonej w niedzielę we Włoszech uroczystości Bożego Ciała.

Na wstępie Franciszek odniósł się do czytanego w uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa fragmentu Ewangelii (Łk 9, 11b-17), opisującego cud rozmnożenia chleba. Zaznaczył, że Pan Jezus zatroszczył się w ten sposób o idący za nim tłum. „W Eucharystii każdy może doświadczyć tej miłującej i konkretnej wrażliwości Pana” – podkreślił Ojciec Święty. Zauważył, że cud ten dokonuje się w sposób niemal powściągliwy, a chleba przybywa w miarę przechodzenia z rąk do rąk. „Jedząc, tłum uświadamia sobie, że Jezus troszczy się o wszystko” – stwierdził papież.

Franciszek podkreślił konkretny wymiar Eucharystii. „Nasza adoracja eucharystyczna weryfikuje się, gdy troszczymy się o bliźniego, tak jak czyni to Jezus: wokół nas istnieje głód pokarmu, ale także towarzystwa, pocieszenia, przyjaźni, dobrego humoru, wrażliwości” – wskazał Ojciec Święty.

Papież zaznaczył, że obok spożywania jest także uczucie sytości. „Z pewnością potrzebujemy posilania się, ale także nasycenia, to znaczy wiedzy, że pokarm jest nam dany z miłości. W Ciele i Krwi Chrystusa odnajdujemy Jego obecność, Jego życie oddane za każdego z nas. On nie tylko daje nam pomoc, abyśmy mogli iść dalej, ale daje nam siebie samego: czyni się naszym towarzyszem podróży, wkracza w nasze sprawy, nawiedza nasze samotności, przywracając sens i entuzjazm. To nas sycza, to daje nam to «coś więcej», czego wszyscy szukamy: obecność Pana! Bo w ciepłe Jego obecności nasze życie się przemienia: bez Niego byłoby naprawdę szare. Adorując Ciało i Krew Chrystusa, prosimy Go sercem: «Panie, daj mi chleba powszedniego, abym szedł naprzód, i nasyć mnie swoją obecnością!»” – zachęcał Franciszek przed odmówieniem modlitwy „Anioł Pański” i udzieleniem apostolskiego błogosławieństwa.

Papież: co czynię dzisiaj dla narodu ukraińskiego?

O pomoc dla Ukrainy oraz poszanowanie praw człowieka w Mjanmie zaapelował papież Franciszek po odmówieniu modlitwy „Anioł Pański” z wiernymi, zgromadzonymi na Placu św. Piotra w Watykanie (19.06.2022).

„Nie zapominać o udręczonym narodzie ukraińskim w tym momencie. Narodzie cierpiącym. Chciałbym, aby w każdym z was pozostało pytanie: co czynię dzisiaj dla narodu ukraińskiego? Czy się modlę, czy coś robię, czy staram się zrozumieć? Co czynię dzisiaj dla narodu ukraińskiego? Niech każdy odpowie w swoim sercu” – poprosił papież.

Dodał, że „nadal z Mjanmy dociera krzyk cierpienia jakże wielu osób, którym brakuje podstawowej pomocy humanitarnej i które są zmuszone do opuszczenia swoich domów, ponieważ zostały spalone, oraz do ucieczki przed przemocą”. „Przyłączam się do apelu biskupów tej umiłowanej ziemi, aby wspólnota międzynarodowa nie zapominała o mieszkańcach Mjanmy, aby szanowano godność ludzką i prawo do życia, a także miejsca kultu, szpitale i szkoły. I błogosławie birmańską wspólnotę we Włoszech, która jest tu dziś reprezentowana” – powiedział Franciszek.

Abp Gądecki: Boże Ciało przynagla do świadectwa

„Niech Kościół, kontemplując ewangeliczny obraz Maryi podążającej do Elżbiety i niosącej w swoim łonie Jezusa, odbywającej – można powiedzieć – pierwszą procesję Bożego Ciała, spieszy na spotkanie współczesnego człowieka, aby z odnowioną miłością głosić mu dobrą nowinę zbawienia” – mówił abp Stanisław Gądecki w uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej (16.06.2022).

Metropolita poznański przewodniczył Mszy św. w kościele pw. Bożego Ciała w Poznaniu, skąd wyruszyła tradycyjna procesja Bożego Ciała ulicami miasta do katedry na Ostrowie Tumskim.

Abp Gądecki zaznaczył, że „wiera w rzeczywistą obecność Pana w Eucharystii w sposób naturalny prowadzi nas do zewnętrznego i publicznego jej uwidocznienia”. Przypomniał, że podczas procesji pochylamy się przez Jezusem – samą Miłością, „która nie zniewala, lecz przemienia”. Metropolita poznański stwierdził, że nic na ziemi nie dorównuje temu, czego doświadczamy w Eucharystii. Jest to najwyższy stan zjednoczenia z Chrystusem.

„Podczas procesji Bożego Ciała nasz wzrok spoczywa na białej Hostii, w której jakby skupiają się czas i przestrzeń. Jest to skarb Kościoła, serce świata, zadatek celu, do którego – nawet nieświadomie – zmierza każdy człowiek. Tu nie wystarczają już zmysły, potrzebna jest wiara zakorzeniona w słowie Chrystusa i przekazana przez apostołów” – tłumaczył abp Gądecki.

Metropolita poznański zachęcił, aby wierni – niezależnie od sposobu przyjmowania Komunii św. i postawy – przyjmowali ją przede wszystkim z czystym sercem. „Skoro przy okazji epidemii tak bardzo zwróciliśmy uwagę na formę zewnętrzną, to jest to świetna okazja, żeby sobie przypomnieć istotę rzeczy. A istotą rzeczy jest nasza postawa wewnętrzna” – podkreślił abp Gądecki.

Przewodniczący KEP zachęcił do modlitwy w intencji powołań kapłańskich i przedstawił nowo wyświęconych kapłanów.

Tradycje kwiatnych dywanów na procesję Bożego Ciała

Tradycje kwiatnych dywanów na procesję Bożego

Ciała stanowią niematerialne dziedzictwo kulturowe, przekazywane z pokolenia na pokolenie. Te niezwykle kompozycje tworzone są z kolorowych płatków róż, jaśminu, bzu, polnych maków, chabrow, liści paproci czy ściętej trawy. Tradycja słynnych dywanów ze Spycimierza koło Łodzi została nawet wpisana na Listę Niematerialnego Dziedzictwa Kulturowego Ludzkości UNESCO.

Poza Spycimierzem tradycja układania w Boże Ciało kwiatnych dywanów kultywowana jest także na Opolszczyźnie – w Kluczu, Olszowej, Zalesiu Śląskim i Zimnej Wódce.

Spycimierskie Boże Ciało ma około dwustuletnią tradycję, charakteryzującą się wyznaczeniem trasy procesji za pomocą kwietnego dywanu o długości około jednego kilometra, usypanego z płatków i całych kwiatów polnych oraz ogrodowych. Efekt musi nie tylko pięknie wyglądać, ale również pachnieć. Wzory także są różnorodne i zależą od aktualnej wizji autorów. Najbardziej rozbudowane kompozycje znajdują się przed czterema głównymi ołtarzami.

200. rocznica urodzin św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego

„Abp Zygmunt Szczęsny Feliński posiadał dalekowszroczną wizję przyszłości, nie lekcewał bieżącej sytuacji, potrafił powiedzieć rodakom rzeczy trudne, nie obnosząc się ze swoją wyższością moralną. Jego przesłanie życia jest wciąż aktualne, ponieważ także dzisiaj nasza wiara musi dojrzewać wśród ciężkich prób, także dzisiaj trzeba być przygotowanym na złożenie ofiary ze swojego życia zwłaszcza wtedy, kiedy się jest przywódcą duchowym” – mówił w Poznaniu abp Stanisław Gądecki.

Metropolita poznański 19 czerwca 2022 r. przewodniczył Mszy św. w poznańskiej katedrze, inauguracyjnej Wielkopolski Szlak Świętego Zygmunta Szczęsnego Felińskiego, z okazji przypadającej w tym roku 200. rocznicy urodzin arcybiskupa warszawskiego czasu powstania styczniowego.

W homilii, przewodniczący KEP, wspominając

trudny zyciorys metropolity warszawskiego, który za swoją działalność duszpasterską został zesłany w głąb Rosji, przypominał związki abp. Felińskiego z ziemią wielkopolską. Zwrócił uwagę, że w czasie Wiosny Ludów 1848 r. Szczęsny Feliński, jako student, wraz z Juliuszem Słowackim przybył do Poznania, gdzie wziął udział w końcowej fazie powstania poznańskiego. Brał udział w potyczce pod Stęszewem i w bitwie pod Rogalinem, gdzie został ranny, dotarł też do Konarzewa.

„Od tego momentu jego patriotyzm nabrał innego wymiaru: od programu walki z bronią w rękę, do programu walki wewnętrznej. Drogę do wolności ojczyzny postrzegał w jej odrodzeniu moralnym, duchowym i religijnym” – podkreślił abp Gądecki. Zauważył, że duchową sylwetkę abp. Felińskiego ukształtowały miłość do matki, inspirowana Ewangelią, miłość do Matki Bożej, miłość do Kościoła i miłość do Ojczyzny.

Metropolita poznański zwrócił uwagę przede wszystkim na to, że abp Feliński zasłynął jako gorliwy czciciel Matki Bożej. W jego pobożności maryjnej szczególnie miejsce zajmowała Matka Boska Częstochowska, a on sam jest jednym z najważniejszych nauczycieli polskiej duchowości maryjnej, cenionym w tym względzie przez bł. kard. Stefana Wyszyńskiego. Na zakończenie Mszy św. abp Gądecki poświęcił tablicę pamiątkową poświęconą św. abp. Felińskiemu, która zostanie umieszczona na kościele św. Andrzeja w Komornikach, czyli w miejscu, gdzie rozpoczyna się Wielkopolski Szlak Świętego Zygmunta Szczęsnego Felińskiego.

Abp Ryś: Kościół jako przestrzeń głoszenia Dobrej Nowiny

Z inicjatywy Księży Jezuitów z Piotrkowa Trybunalskiego w sanktuarium Matki Boskiej Trybunalskiej odbyło się spotkanie modlitewne dla młodych zatytułowane: Czy Ewangelia to radosna nowina?

Refleksją nad fragmentem Ewangelii o Zwiastowaniu NMP podzielił się z uczestnikami spotkania abp Grzegorz Ryś. „Najważniejsze pytanie w chrześcijaństwie nie jest: czy potrafisz zrobić to, co jest niemożliwe, tylko czy chcesz, żeby ci się stało?” – mówił abp Ryś. „Maryja nie mówi w odpowiedzi na słowo Boga – ok, biorę się zaraz „do roboty”, ale mówi – zrób to, dokonaj tego w moim życiu – niech mi się stanie!”

„Dla mnie największym odkryciem w życiu wiary było to, że kluczem do wiary jest obietnica. Bóg obiecuje ci rzeczy niesamowite, o których sam masz ochotę mówić – to jest niemożliwe. Bóg ci mówi – to się stanie. To jest moment, kiedy dobrze widzimy, że nauka Jezusa jest Dobrą Nowiną. (...) Co od ciebie zależy? Decyzja. Powiedz „chcę!”. Odpowiadasz „jutro”. To, co niemożliwe w życiu Maryi i naszym – tego dokonuje Duch Święty. To wszystko Duch Święty w tobie sprawi” – podkreślił duchowny.

Ogólnopolskie uroczystości ku czci 108 Bł. Męczenników z II wojny światowej

„O nich nie można nie pamiętać. Oto męczennicy, skarby Kościoła” – mówił w homilii ks. prał. Tomasz Kaczmarek podczas ogólnopolskich uroczystości ku czci 108 Błogosławionych Męczenników z czasów II wojny światowej, które w sobotę, 18 czerwca miały

miejsce w Licheniu Starym.

Mszy Świętej odprawionej przed Cudownym Obrazem Matki Bożej Licheńskiej przewodniczył ks. Bogusław Binda MIC, przełożony licheńskiej wspólnoty zakonnej. W liturgii uczestniczyło ponad 2 tys. pielgrzymów, w tym wiele grup dzieci pierwszokomunijskich z całej Polski.

108 Błogosławionych Męczenników II Wojny Światowej zostało wyniesionych ołtarze przez św. Jana Pawła II 13 czerwca 1999 roku w Warszawie podczas jego siódmej pielgrzymki do Polski. Ogólnopolskim miejscem ich kultu jest Sanktuarium Matki Bożej Licheńskiej, gdzie w dolnej części bazyliki znajduje się kaplica im poświęcona. Tam umieszczono obraz, który towarzyszył uroczystości beatyfikacyjnej. Artysta, Stanisław Baja przedstawił na płótnie Chrystusa w krwistoczerwonej szacie pośród 108 Męczenników.

Ogłoszenia duszpasterskie

XIII NIEDZIELA ZWYKŁA

16.06.2022 r.

W poniedziałek przypada 27 dzień miesiąca, podczas Mszy św. o godz. 18:00 modlić się będziemy o rychłą beatyfikację Służebnicy Bożej dr Wandy Błęńskiej.

Uroczystość Świętych Apostołów Piotra i Pawła, Patronów Bazyliki Archikatedralnej w Poznaniu. Suma odpustowa będzie odprawiona 29 czerwca o godz. 1000. Msze św. w naszym kościele jak w dzień powszedni. Składka przeznaczona na potrzeby Stolicy Apostolskiej.

W tym tygodniu I piątek i sobota miesiąca. Spowiedź w I piątek rano przed Mszą św. i popołudniu od godz. 16.00 do 18.00. Chorych z sakramentami świętymi odwiedzimy po wakacjach.

W sobotę Msza św. o godz. 7.30., po Mszy św. nabożeństwo pierwszosobotnie.

W lipcu i sierpniu będzie katecheza przed chrztem przy zgłoszeniu w biurze parafialnym. W lipcu i sierpniu w niedzielę nie będzie Mszy św. o 12.30.

Biuro parafialne w czasie wakacji czynne: w środy w godz. od 9.00-11.00 i we wtorki i czwartki w godz. 17.00-18.00. Ks. Proboszcz będzie w biurze parafialnym w lipcu we wtorki i czwartki od 17.00 do 17.30

Okazja do spowiedzi pół godziny przed każdą Mszą św. Nieczynna będzie biblioteka.

Od soboty trwają uroczystości odpustowe w Wieleniu a od 29 czerwca w Borku Wielkopolskim. Programy wywieszono w gablocie przed kościołem.

W lipcu i sierpniu nasz tygodnik Dobra Nowina będzie się ukazywał w skróconej formie.

W minionym tygodniu zmarł nasz parafianin śp. Marek Maik z ul. Pięknej – Msza św. pogrzebowa i pogrzeb we wtorek o godz. 10.00 Polećmy zmarłego Bożemu Miłosierdziu – Dobry Jezu a nasz Panie ...

Hasło roku duszpasterskiego

KAPLICA

CAŁODZIENNEJ ADORACJI

Najświętszego Sakramentu

pw. Miłosierdzia Bożego

Adoracja

w dni powszednie

od godz. 8:00 – 17:45

w niedzielę

od godz. 13:30 – 17:45

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU

www.dobrypasterz.pl

ISSN 1896-6110

REDAKCJA: *Naczelnny:* Ks. Ryszard Siwek; *Zastępca naczelnego:* Martyna Rajch;

Redakcja: Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Magdalena Miczek, Edyta Tuczynska, Justyna Zienkiewicz, Ewa Wika, Wojciech Wika, Ewa Baran

Współpraca: ks. kan. Tomasz Morasz, ks. kan. Zbigniew Sujkowski;

Adres redakcji: ul. Nowina 1, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 57 34,

e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com

Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiuścacji tekstów oraz zmianę tytułów.